

नचाचलन् तयोर्दर्शनायनजग्मुः ॥ ५२ ॥ इतिदशमस्कंधेटीकायांत्रयोविंशोऽध्यायः ॥ २३ ॥ ॥ ७३ ॥ चतुर्विंशोमहेंद्रस्यमखं व्यावर्त्य
हेतुभिः कृष्णः प्रवर्त्तयामास गोवर्द्धनमखोत्सवम् १ भूसुराणां क्रियावर्गेनिरस्य स्वः सुरेषु च मघवन्मदभंगाय तन्मखं समवारयत् २ ब्राह्मणाः कंसा
द्वीताः स्वाश्रमस्था एव भगवंतमभजन् भगवानपितत्रैव निवसन् इन्द्रयागकृतोद्यमान् गोपानपश्यदितिसंबन्धः ॥ १ ॥ २ ॥ यथासंभ्रमो न भवति म
खोऽयमिति एवं चेत् किमत्र फलं का देवता केनाधिकारिणा केन वा साधनेन साध्यते ॥ ३ ॥ एतद्ब्रूहि महान्कामो मम श्रवणे वर्त्तते यद्वा तव महान्का
मो दृश्यत इति तूष्णीं स्थितं प्रत्याह नेति सर्वात्मनां सर्वत्रात्मदृष्टीनाम् ॥ ४ ॥ अतएव न विद्यते स्वः पर इति दृष्टिर्येषामिति स्वपरदृष्ट्यभावादेव तत्तद्देवाद

इति स्वाधमनुस्मृत्य कृष्णे ते कृतहेलनाः ॥ दिदृक्षवोऽप्यच्युतयोः कंसाद्वीतानचाचलन् ॥ ५२ ॥ इति श्रीभाग
वते महापुराणे दशमस्कंधे यज्ञपत्युद्धरणं नाम त्रयोविंशोऽध्यायः ॥ २३ ॥ ॥ ७३ ॥ श्रीभगवानुवाच
भगवानपितत्रैव बलदेवेन संयुतः ॥ अपश्यन्निवसन् गोपानिन्द्रयागकृतोद्यमान् ॥ १ ॥ तदभिज्ञोऽपि भगवा
न्सर्वात्मा सर्वदर्शनः ॥ प्रश्रयावनतोऽपृच्छत् वृद्धान्दपुरोगमान् ॥ २ ॥ कथ्यतां मे पितः कोऽयं संभ्रमो वउपा
गतः ॥ किं फलं कस्य चोद्देशः केन वा साध्यते मखः ॥ ३ ॥ एतद्ब्रूहि महान्कामो मम श्रुश्रूषवे पितः ॥ न हि गोप्यं
हिसाधूनां कृत्यं सर्वात्मनामिह ॥ ४ ॥ अस्य स्वपरदृष्टीनाम मित्रोदास्तविद्विषाम् ॥ उदासीनो रिवद्वर्ज्य आत्म
वत्सुहृदुच्यते ॥ ५ ॥ ज्ञात्वाऽज्ञात्वा च कर्माणि जनोऽयमनुतिष्ठति ॥ विदुषः कर्मसिद्धिः स्यात्तथानाविदुषो भ
वेत् ॥ ६ ॥ तत्र तावत्क्रियायोगो भवतां किं विचारितः ॥ अथवा लौकिकस्तन्मे पृच्छतः साधुभण्यताम् ॥ ७ ॥

मित्रादयोऽपि येषां न संतीत्याह अमित्रेति न मित्रमुदास्त उदासीनो विद्विषां तेषां कृत्यं सर्वकर्मन गोपनीयं किंचिदस्तीत्यर्थः सत्यपि भेददर्शने उदा
सीनः शत्रुवद्वर्ज्यः आत्मतुल्यत्वात्सुहृन्मित्रेषु न वर्जनीय इत्याह उदासीन इति ॥ ५ ॥ किंच सुहृद्भिः सह विचार्य ज्ञात्वैव कर्मकर्त्तव्यं न तु गतानुगति
कमात्रेणेत्याह ज्ञात्वेति अज्ञात्वा च तत्र विदुषो यथावत्कर्मफलं स्यात्तथानाविदुषः ॥ ६ ॥ भवतामयं क्रियायोगः शास्त्रतोपि किं विचारितः प्रवृत्तो
लौकिक आचारप्राप्तो वेति साधुसोपपत्तिकं भण्यतां कथ्यतामिति ॥ ७ ॥